

“JE BENT EEN

BUITENMENS EN DAT

BLIJF JE”

Leren bij dementie: wandelen met GPS-systeem

Meneer De Bruin is een buitenmens, geboren op een boerderij. Ondanks zijn dementie leerde hij alleen een route te lopen langs de vaart bij het woonzorgcentrum WZH Leilinde waar hij nu woont. Toen de heer de Bruin daar op een ‘gesloten’ woongroep kwam wonen, oefende hij maanden met een ergotherapeut. Nu gaat hij nog steeds dagelijks zelfstandig naar buiten. Zorgmedewerkers volgen hem tijdens zijn wandeling via GPS.

De heer zelf, zijn dochter Cécile de Bruin en woonzorgbegeleider Renate van der Salm vertellen hierover in de video [Leren bij dementie: Wandelen met een GPS-systeem](#)

De heer de Bruin leerde zijn rondje langs de vaart met behulp van ergotherapie o.a. via de methode ‘foutloos leren’. Bekijk voor meer informatie over leren bij dementie: www.wzh.nl/lerendvermogen

“We wisten niet eens dat het bestond”

“Is er iets op te verzinnen dat ie vaker naar buiten kan?”. Dat was de vraag die de dochters van de heer de Bruin stelden toen hij in woonzorgcentrum WZH Leilinde kwam wonen. Het benauwde de dochters van de heer de Bruin dat hij dat hij niet dagelijks naar buiten zou gaan. Cecile de Bruin: “Het gaf me geen goed gevoel en toen kwamen ze met het voorstel om hem met een GPS-systeem aan de riem een hele route aan te leren. We wisten niet eens dat het bestond”

“Je bent een buitenmens en dat blijf je”

De heer de Bruin zit op een bankje even uit te rusten voor hij zijn route vervolgt. Hij groeide op aan de rand van Rotterdam op een boerderij. “Op mijn negende jaar kon ik al koeien melken. Op zondag, wanneer mijn vader naar mijn oma ging, was ik zo’n twee en een half uur bezig met melken.”

Het rondje om de vaart is voor de heer de Bruin het ‘minimum’, vertelt hij. “Ook al lijkt het aanvankelijk niks, op den duur wordt het een behoefte. Dus het is goed werk.”

“Het leek iets onhaalbaars voor het team”

Voor de zorgmedewerkers was het best spannend vertelt Renate van der Salm, woonzorgbeleider bij WZH Leilinde. “Toen wij hoorden dat we de heer de Bruin gingen leren alleen zijn ‘rondje langs de vaart’ te lopen dachten we ‘dat kan toch niet? Meneer heeft dementie, die laat je toch niet alleen naar buiten gaan?’.”

“We hadden het idee dat dat onverantwoordelijk was, het leek iets onhaalbaars voor het team. Uiteindelijk blijkt, na heel veel oefenen met het lopen, dat het toch haalbaar is. Dat is echt heel fijn!”

“Er zijn risico’s aan verbonden, maar ja... dat is dan maar zo.”

“Ik hoop natuurlijk niet dat ie valt of aangereden wordt, maar ik denk dat ik hem meer recht doe door op deze manier voor hem op te komen. Dus er zijn risico’s aan verbonden, want hij kijkt echt niet heel erg goed om zich heen, maar ja ... dat is dan maar zo.”

“Wat is belangrijk voor iemand?”

Volgens Renate duidt dit soort nieuwe initiatieven mooi de verschuiving in de zorg aan. “Ik werk al heel lang in de zorg. Vroeger was de lichamelijke zorg het allerbelangrijkste en nu zie je dat er steeds meer op de beleving van bewoners wordt in gegaan. Wat is belangrijk voor iemand, de laatste levensjaren in het verpleeghuis?”

“Je ziet dat hij zich beter voelt”

“Het doet hem gewoon goed,” vertelt Cecile de Bruin. “En het frappante is, achteraf weet hij niet dat hij buiten is geweest, maar je ziet hij zich beter voelt dan als hij het niet had gedaan. Ik ben er heel tevreden over, dat dit kan.”

Foto: Frank Jansen

“Het betekent heel wat voor het personeel”

“Voor de zorg was het echt heel nieuw”, geeft Cecile aan. “Ze moeten aan allerlei praktische dingen denken, zoals of de batterij van de GPS wel opgeladen is en of hij wel echt terugkomt, dus het betekent heel wat voor het personeel. En dat heeft mijn vader al helemaal niet door. Maar dat hij op die manier toch lekker buiten is, dat vind ik echt heel erg fijn.”

“Het zou fijn zijn als het anderen ook zou lukken”

Cecile de Bruin doet een oprechte oproep richting andere zorginstellingen. “Ik hoop echt dat er meer huizen zijn die het aan gaan durven. Dat ze leren dat hoe het moet en dat het kan. Het zou heel fijn zijn als dat zou lukken.”